

taget, at en Paragraph maatte optages i Loven.

Udvalget tillader sig derfor at indstille:

at Lovudkastets § 1 og 2 antages;

at der tilføies en § 3, saalydende:

„Denne Lov træder i Kraft, naar en lige Forandring med Brændeviinsbefattningen er indført i Hertugdømmet Slesvig“.

Tang. Krabbe. Funder. Petersen.
Drojerer.

H. P. Hansen.

XV.

Betænkning

over

Udkast til Lov angaaende Forlængelse af de den directe Handel paa andre Verdensdele tilstaaede Begunstigelser.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Det af Finantsministeren Rigsdagen forelagte Lovudkast foreslaaer en Forlængelse for eet Aar af Plac. 27 Marts 1844, der ifølge Lov af 31 Dec. 1851 gjælder til Enden af Marts 1853.

Den eneste Grund, Ministeriet giver for, nu atter at opsætte Sagens endelige Afgjørelse i et Aar, er den, at Handelsstanden i Flensborg stedse med Styrke har udtalt sig imod en Forandring; men Udvalget har ikke kunnet erkjende Gyldigheden af denne Grund. Regjeringen har ved flere Leiligheder foretaget langt mere gjennem-

gribende Forandringer i langt vigtigere Forhold Slesvig vedkommende, uden at høre Indvaanerne; det synes derfor ikke rimeligt at tøve med at foretage Forandringer i Plac. 27 Marts 1844, naar de ellers skjønnes at være nødvendige. Udvalget har tværtimod overveiet Flensborgs Forhold til Spørgsmaalet og fundet, at den Forordning, hvorefter her er Tale, ikke har havt nogen Udvidelse af Flensborgs oversjøiske Handel tilfølgende. Ved at efterlase de Lovudkastets ledsagende Oplysninger, vil man strax see, at bemeldte Stads større Handel faa at sigge indskrænker sig til den samme, der i mangfoldige Aar har været drevet, nemlig en Udsending af Varer til vore Colonier i Vestindien og Produkter derfra tilbage, og det var ikke denne Forretning, der nødvendiggjorde en „Lov til Ophjælpelsen af den transatlantiske Fart.“ Handelen paa dansk Vestindien var alt ved de bestaaende Toldlove, der sikrede Udførsel af Dernes Producter til Danmark ved en lavere udgaaende Told og Varers Indførsel fra Danmark ved særdeles Toldbegunstigelse, i Forbindelse med den store Forskjel i Indførselstolden her, til Bedste for Colonierne, saavidt muligt forbeholdt den danske Handelsstand. Flensborgs Varetilførsel directe fra oversjøiske Havne, den fra vore Colonier indbefattet, har i 1851 kun beløbet $\frac{1}{15}$ imod Kjøbenhavns; det kan derfor ikke indrømmes, at en Forandring i Bestemmelserne af Plac. af 27 Marts 1844 er af nogen særdeles Vigtighed for Flensborg. Det fra Handelskammeret i Flensborg til Rigsdagen indkomne Brevskrift indeholder intet Støttepunkt for den nugjeldende Lovs Vedbliven.

Udvalget har tillige modtaget en Petition fra endel Borgere af Handelsstanden i Kjøbenhavn, der ansøge om, at Folkethinget vil bifalde Regjeringens Forslag, at forlænge Toldremissionsanordningen paa eet Aar, men tværtimod udtaler det høist Usikkert i, saasnart Forholdene tillade det, at see den nuværende provisoriske Tilstand afløst af en varig og hensigtsmæssig Ordning af Sagen, om hvilken Ordning der uægtelig hersker forskellige Meininger blandt de Handelende. Der fremhæves, at det skulde være ubetimeligt, uophødeligt at foretage Forandringer; men det forekommer Udvalget, at, da den omtalte Anordning kun